

Talent, píle a obrovská chuť cvičit. Co víc si může učitel na umělecké škole od žáka přát. A tohle všechno má osmiletý Filip Gillar, který se od loňského září učí na Střezině pod vedením učitele Tomáše Břízy hrát na lesní roh (horna). Je prvním přihlášeným žákem na tento nástroj a určitě ne posledním. Jedná se o nástroj s hlubokou českou tradicí.

„Filip je neuvěřitelný talent a navíc hrozně nadšený, je radost s ním pracovat,“ pochvaluje si Tomáš Bříza. Jeho slova potvrzuje i sám Filip. „Hrát na hornu je úplně nejlepší ze všeho,“ říká nadšeně a hned se chlubí, že už umí asi tři lidovky. „Není to vůbec snadné a to, že to Filip zvládá, svědčí o jeho talentu a pílí,“ dodává učitel. Muzikanti, co umí hrát na lesní roh, jsou velice žádaní v orchestrech a není jich mnoho. „Určitě bych uvítal, kdyby se do lekcí přihlásilo více dětí, zatím musím ve střezinských orchestrech na hornu hrát já,“ přiznává učitel Tomáš Bříza.

Lesní roh byl vždy považován za majestátní nástroj. Už od 17. století se objevuje v orchestrech, komorních tělesech a samozřejmě i jako sólový nástroj. V Čechách má velkou tradici a čeští hornisté jsou uznáváni po celém světě. „Zkrátka je po nich stále větší poptávka a já jsem moc rád, že tady na Střezině mám prostor k tomu, je vychovávat,“ říká Tomáš Bříza, který hornu studoval na konzervatoři a měl tu čest sbírat zkušenosti u kantorů, kteří jsou předními hráči českých orchestrů a komorních těles: Otakar Tvrdý (laureát Pražského jara, 1. hornista FOK, 1. hornista České filharmonie), Marie Čapská (1. hornistka Komorní filharmonie Pardubice), Petr Zirhut (zástupce vedoucího sekce lesních rohů Filharmonie Hradec Králové), Petr Hernych (1. a 3. hornista FOK).

Studium hry na lesní roh z počátku obsahuje především důležité terminologie, péči o nástroj i o fyzickou a psychickou stránku žáka samotného. Dalším krokem je rozvíjení dechových, sluchových, nátlakových a rytmických dispozic žáka v podobě nasazování tónů na nátrubek a následně i na nástroj samotný. Předmětem výuky je samozřejmě také hraní lidových písní a dále i složitějších kusů v podobě koncertů psané přímo pro lesní roh s doprovodem klavíru. Žáci mají možnost velice brzo vkročit do praxe, kde v rámci kolektivní výuky hrají v komorních souborech nebo orchestru. Samozřejmostí jsou veřejné koncerty, semináře a možnost žáky připravit na studium na konzervatoři. Nástroj není nutné kupovat, lze ho zapůjčit za velmi rozumnou cenu ve škole.